

Sygn. akt
(Tp 16/13)

POSTANOWIENIE

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCLARIA	
wpl. dnia	28. 08. 2013
L.dz.	L.zał.

Dnia 23 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSR Miłosz Chwalibóg

w sprawie K S oskarżonego o popełnienie przestępstw skarbowych z art. 62 § 2 i art. 54 § 2 k.k.s.

w wykonaniu zarządzenia Wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 lipca 2013r. w przedmiocie braków formalnych pytania prawnego z dnia 17 maja 2013r

postanawia:

- I. uzupełnić przedstawione Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne z dnia 17 maja 2013r poprzez uzasadnienie postawionego w nim zarzutu niegodności art. 62 §2 ustawy z dnia 10 września 1999r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, ze zm.) z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji.

UZASADNIENIE

- Zagadnienie zgodności art. 62 §2 ustawy z dnia 10 września 1999r. - Kodeks karny skarbowy z art. 2 Konstytucji.

W ocenie Sądu Rejonowego, przy założeniu, iż obowiązek zapłaty podatku, przewidziany w art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług wobec wystawcy fikcyjnej faktury, nosi – ze wskazanych w uzasadnieniu pytania prawnego względów –

cechy odpowiedzialności karnej w rozumieniu art. 42 ust. 1 Konstytucji, w sytuacji gdy co do tej samej osoby – oskarżonej o czyn z art. 62 § 2 kks wymierzona miałaby być następnie w postępowaniu karnym skarbowym przewidziana w tym przepisie kara grzywny, można mówić o naruszeniu zasady *ne bis in idem*, a tym samym o niezgodności w tym zakresie art. 62 § 2 kks z art. 2 Konstytucji.

Zasadę *ne bis in idem* wywieść bowiem można, co zdaniem Sądu Rejonowego potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 listopada 2010r (P 29/09), między innymi z art. 2 Konstytucji statuującego zasadę demokratycznego państwa prawnego. Jak wskazał także Trybunał Konstytucyjny zasada ta nie została wprost w Konstytucji sformułowana, jednakże zgodnie z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego jako fundamentalna zasada prawa karnego jest elementem zasady państwa prawnego.

To samo zachowanie, polegające na wystawieniu fikcyjnej - tj. dokumentującej niewykonane w rzeczywistości czynności- faktury, może być przesłanką określenia w decyzji organu postępowania podatkowego (w niniejszej sprawie Dyrektora UKS w W) w oparciu o art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług „sankcyjnego” podatku VAT i wypełnia równocześnie dyspozycję art. 62 § 2 kks, co sprawia, że w opisanym w przedstawionym Trybunałowi Konstytucyjnemu pytaniu mechanizmie dochodzić może, zdaniem Sądu Rejonowego, do naruszenia zasady *ne bis in idem*.

Zagadnienie zgodności art. 62 §2 ustawy z dnia 10 września 1999r. - Kodeks karny skarbowy z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Zdaniem Sądu Rejonowego, przy przyjęciu wskazanego powyżej, na wstępie, założenia o prawno-karnym charakterze odpowiedzialności przewidzianej w art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, w sytuacji następczego zastosowania w stosunku do tego samego czynu i tej samej osoby również art. 62 § 2 kks, można mówić również o naruszeniu konstytucyjnej zasady równości wobec prawa.

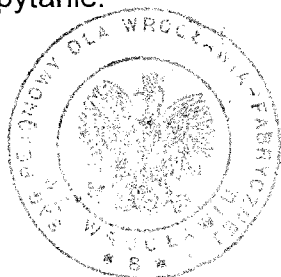
W ocenie Sądu Rejonowego, skoro przepis art. 32 ust. 1 Konstytucji stanowiąc, iż wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, nakazuje uznać, że podmioty należące do tych samych – wyróżnionych w oparciu o nie arbitralne, lecz usprawiedliwione i możliwe do

zaakceptowania w demokratycznym państwie prawa kryteria – kategorii winny mieć jednakowe prawa i obowiązki, to w sytuacji opisanej w przedstawionym Trybunałowi Konstytucyjnemu pytaniu dochodzi do nieuzasadnionego różnicowania podmiotów – osób fizycznych ponoszących odpowiedzialność karną na podstawie przepisów kodeksu karnego skarbowego- na te, których odpowiedzialność za ich czyny zabronione pod groźbą kary ogranicza się do odpowiedzialności przewidzianej w tejże ustawie (kodeksie karnym skarbowym) i te, które odpowiadają nadto karnie również na podstawie innej ustawy – a to art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług.

II. wyjaśnić, iż art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług nie jest przedmiotem pytania prawnego z dnia 17 maja 2013r.

albowiem

skoro zgodnie z treścią art. 193 Konstytucji przesłanką formalną pytania prawnego jest funkcjonalna zależność pomiędzy odpowiedzią na to pytanie, a sposobem rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu sądowym, co – zgodnie z wyrażanym powszechnie w doktrynie i orzecznictwie (w tym i Trybunału Konstytucyjnego - vide cytowany powyżej wyrok TK z dnia 18 listopada 2010r, P 29/09) stanowiskiem - oznacza, że przepis, którego zgodność z Konstytucją ma być przedmiotem oceny Trybunału Konstytucyjnego, powinien stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy, to art. 108 ust 1 ustawy o podatku od towarów i usług nie jest przepisem, w oparciu o który Sąd Rejonowy będzie orzekał w niniejszej sprawie, jednakże z uwagi na fakt, iż przepis ten stosowany w postępowaniu podatkowym i zastosowany następnie w postępowaniu karnym przepis art.62 §2 kks jedynie rozpatrywane łącznie tworzą mechanizm prawny rodzący niekonstytucyjne skutki, nieodzownym – zdaniem Sądu Rejonowego- dla oceny zgodności art. 62 §2 kks w zakresie opisanym w pytaniu prawnym z wymienionymi w pytaniu przepisami Konstytucji, było wskazanie w uzasadnieniu pytania również i art. 108 ust 1 ustawy o podatku od towarów i usług i dokonanie oceny charakteru prawnego statuowanego w nim obowiązku. Uznanie obowiązku statuowanego w art. 108 ust. 1 cyt. powyżej ustawy za sankcję podatkową o charakterze odpowiedzialności karnej, warunkuje bowiem udzielenie przeczącej odpowiedzi na postawione Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie.

Za zgodność z oryginałem
Krzysztof S. Świątek